

Cho Dexter

Người Gọi Gió

(1)

Gã đọc thư con bé trong quán cà phê "bí tất" gần chợ Sa Đéc. Thực ra đó là quán hủ tiếu thì đúng hơn. Quán ở ngay góc đường. Quán có những chiếc bàn tròn đã lên nước bóng nhẫy. Người chủ quán già bụng phệ vắt chiếc khăn trên vai luôn luôn ngồi ở cái bàn góc phòng.

Gã nhận thư con bé từ sáng nay. Lá thư lẫn trong xấp công văn trung tâm địa phương chuyển tới khách sạn. Lá thư như thường lệ, "vào chuyện" ngay từ giòng đầu: "Bé đang buồn ghê lắm. Anh biết không? Bé đã phải cho con Dexter đi hôm qua..."

(2)

Gã tới Sa Đéc vào buổi tối, sau khi băng qua những ruộng ầu loang loáng ánh nắng chiều. Gã vẫn mê cái con đường từ Vĩnh Long tới Sa Đéc này. Con đường không ồn ào bụi bặm như con đường Vĩnh Long - Cần Thơ. Con đường không lạnh và kiêu kỳ như con đường lên Suối Vàng. Con đường đẹp mơn mớn tự nhiên như một người con gái quê mới lớn.

Gã ít khi có dịp ghé Sa Đéc, nhưng mỗi lần trở về đây là gã lại thấy như trở về "nhà". Sa Đéc chẳng thay đổi bao nhiêu qua bao cuộc bể dâu. Vẫn cái khách sạn cũ kỹ tối tăm với người Tàu già làm nghề tắm quất. Vẫn những con đường nhiều người đi bộ. Vẫn ngôi chợ hiện hoà với những xâu chuột đồng đã làm lông trắng lom lom.

(3)

Dexter là một con chó nhỏ thân với con bé còn hơn ...gã. Mẹ mua Dexter cho con bé từ chợ chó Hàm Nghi. Đúng ra thì mẹ cũng ...bất chiếc bố không thích có thú vật trong nhà. Nhưng tại thấy con bé hơi ít nói hồi gần đây. Mẹ tưởng con bé buồn vì chị Y đi lấy chồng. Con bé lại được điểm rất cao năm vừa qua. Cũng lại sắp tới sinh nhật con bé nữa. Mà quả sinh nhật thì con bé đã từ lâu chẳng muốn gì ngoài một con chó nhỏ.

Dexter lẻo đẻo theo con bé ngay khi thấy con bé. Chủ nó nghèo mà "gia đình" Dexter lại hơi đông nên Dexter nhìn là biết ngay là không được ăn đủ. Dexter có hai con mắt tròn và đen như hai hòn bi. Dexter hít hít chiếc gấu quần con bé rồi ve vẩy đuôi như nhận ra người quen từ thuở nào.

(4)

Những ngày Dexter mới về nhà con bé ít viết thư cho gã hơn. Dexter bám theo con bé từ sáng đến chiều. Khi con bé ngủ, Dexter nằm canh ngay chân giường. Khi con bé ăn cơm Dexter cuộn tròn dưới chân gửi gấu quần con bé. Khi con bé đi tắm, Dexter cũng nằm canh ngay cửa phòng. Buổi tối, Dexter còn bắt con bé dẫn ra vườn để "đi tè" trước khi đi ngủ.

Những ngày có Dexter trong nhà con bé cũng ít khi ra ngoài hơn. Chơi với Dexter chẳng cần gín giữ. Chơi với Dexter chẳng cần so đo. Dexter thẳng như ...ruột ngựa, thấy ai ghét là sủa, dù người đó chẳng làm gì đụng đến Dexter. Dexter cũng chẳng biết giữ kẽ, thích ai là lảng xằng lít xít, ve vẩy đuôi, thè lưỡi liếm chết bỏ.

(5)

Con bé viết: "Bố bị bệnh mấy tháng nay. Những cơn ho xé phổi của bố đến nhiều hơn từ khi có Dexter trong nhà. Bác sĩ nói bố bị dị ứng với lông chó. Cả nhà không ai nói gì về chuyện này, ngay cả bố. Nhưng từ tuần trước thì bố đã phải ăn cháo. Bố cũng khó thở ngay cả ban ngày. Mẹ phải chêm ba cái gối sau lưng bố mà bố vẫn khò khè..."

Con bé viết: " Bé biết anh không thích chó. Nhưng Dexter không phải là một con chó. Dexter là một người bạn nhỏ. Một người bạn nhỏ thật thân. Mất Dexter, bé thấy như mất một phần của thân thể mình. Anh không thích chó, nên anh chẳng hiểu được chuyện này đâu..."

(6)

Mỗi lần tới Sa Đéc, khi lái xe qua cây cầu vào thành phố là gã lại thấy bồi hồi. Cây cầu gọi cho gã hình ảnh cái quận nhỏ thời niên thiếu của gã. Cả con đường chính của thành phố. Cả chiếc cầu gỗ cao. Cả chiếc chợ chòm hóm bên bờ sông.

Mỗi lần tới SaĐéc là gã đi uống bia một mình cho tới khuya. Lúc đầu người tài xế già tưởng gã có "bồ nhí" ở cái tỉnh nhỏ này. Nhưng sau mới biết gã chỉ ra cái quán gần cầu nhìn dòng nước dưới chân cầu. Thực ra, gã đang đi tìm lại "bồ nhí" của gã. Cũng một chiếc cầu tương tự chiếc này. Cũng dòng nước sâu đen ngòm. "Bồ nhí" của gã không phải là một người con gái. "Bồ nhí" của gã là cái quãng đời thơ ấu của gã. "Bồ nhí" của gã là một người anh họ và một con chó nhỏ.

(7)

Ngày xưa gã có một người anh họ lớn tuổi. Anh sống xa gia đình nên coi gia đình gã như gia đình anh. Anh đóng quân ở cái đồn ngay ngã ba sông trên tỉnh. Những ngày cuối tuần anh thường về làng tới ở nhà gã. Anh dậy gã chặt nhánh ổi làm ná bắn chim. Anh cũng dậy gã kiếm ống tre làm ống thụt. Anh còn dậy gã chặt chuối làm phao bơi qua con sông nhỏ.

Ngày xưa gã có một con chó nhỏ. Con chó không đẹp. Con chó chỉ còn một mắt. Con chó ốm yếu nhỏ thó. Con chó cũng không có tên. Chỉ cần gã bắt chiếc anh họ gã búng tay nghe cái "chắc" là con chó biết gọi nó. Người anh họ gã đã mang con chó về cho gã sau một chuyến hành quân. Khi đó nó mới ra đời có mấy ngày thì mẹ nó bị đạn chết.

(8)

Con bé viết cho gã: "Bé mới đi thăm Dexter vào chiều qua. Bé mua cho nó một gói biscuit. Cu cậu mừng thiệt là mừng khi thấy bé...."

Con bé viết cho gã: "Bé đã tính không kể chuyện Dexter cho anh nghe. Bé nhớ có lần anh đã mang cái chuyện chó cười không bằng miệng mà bằng đuôi. Bé nhớ anh đã mang cái chuyện ông gì gặp chuyện buồn, cầm chó cười bằng cách ...chặt đuôi nó. Bé biết anh không thích chó. Dexter cũng thấy anh là linh ra chỗ khác."

(9)

Người tài xế già quen lệ gần tới giờ giới nghiêm là lái xe tới quán đón gã. Đêm nay gã say hơn mọi lần trước, mặc dù số vô chai trên bàn chỉ lèo tèo như số ngón tay trên đầu bàn tay. Trước khi vịn vai người tài xế ra xe, gã còn ngoái nhìn chiếc cầu gỗ. Dưới ánh trăng gã như thấy xác người anh họ gã bị trôi vào thành

cầu. Dưới chân anh là xác con chó nhỏ bên một thanh mã tấu gãy cán.

Người tài xế già bị đánh thức dậy vào sáng sớm. Khi vừa hết giờ giới nghiêm là ông phải lái xe lên trung tâm, chuyển bức điện tín của gã về Saigon. Bức điện tín vồn vện mấy chữ: "CHIA BUON CUNG BE. STOP. CHO ANH KÈ MỘT GÓI BISCUIT CHO DEXTER. STOP.